

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Miroslavou Jarošovou v právní věci navrhovatelů: a) **K. M.**, zastoupen JUDr. Věrou Charvátovou, advokátkou, Generála Kadlece 2, 621 00 Brno, b) **JUDr. V. Ch.**, zastoupen JUDr. Věrou Charvátovou, advokátkou, Generála Kadlece 2, 621 00 Brno, d) **T. K.**, zastoupen JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem, Resslova 1253/17a, 500 02 Hradec Králové, e) **J. A.J. H.**, zastoupen JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem, Resslova 1253/17a, 500 02 Hradec Králové, f) **Ing. J. M.**, nar. , zastoupen JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem, Resslova 1253/17a, 500 02 Hradec Králové, g) **Ing. O. M.**, zastoupen JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem, Resslova 1253/17a, 500 02 Hradec Králové, h) **MUDr. P. S.**, zastoupen JUDr. Petrem Zimou, advokátem, Slezská 13, 120 00 Praha 2, i) **K. H.**, zastoupen JUDr. Petrem Zimou, advokátem, Slezská 13, 120 00 Praha 2, j) **J. H.**, zastoupena JUDr. Petrem Zimou, advokátem, Slezská 13, 120 00 Praha 2, k) **Ing. M. N.**, zastoupen JUDr. Petrem Zimou, advokátem, Slezská 13, 120 00 Praha 2, l) **L. N.**, zastoupen JUDr. Petrem Zimou, advokátem, Slezská 13, 120 00 Praha 2, m) **Ing. O. Š.**, zastoupen JUDr. Petrem Zimou, advokátem, Slezská 13, 120 00 Praha 2, n) **RNDr. J. A.**, zastoupena JUDr. Petrem Zimou, advokátem, Slezská 13, 120 00 Praha 2, o) **P. S.**, zastoupen JUDr. Petrem Zimou, advokátem, Slezská 13, 120 00 Praha 2, p) **Ing. I. P.**, nar. , zastoupen Mgr. Martinem Pelikánem, advokátem, Panská 890/7, 110 00 Praha 1, q) **OSDA - ČR - Plzeňský Prazdroj, IČ 75058430, Nádražní 532/157, 702 00 Ostrava** za účasti společností: 1. **Plzeňský Prazdroj, a.s., IČ 45357366, U Prazdroje 7, 303 97 Plzeň**, zastoupen JUDr. Karlem Muzikářem, LL.M. (C.J.), advokátem, Křížovnické nám. 193/2, 110 00 Praha 1, 2. **Pilsner Urquell Investments, B.V., Hofplein 19, 3032 AC Rotterdam, Nizozemsko**, zastoupen JUDr. Karlem Muzikářem, LL.M. (C.J.), advokátem, Křížovnické nám. 193/2, 110 00 Praha 1, o **určení nepřiměřenosti protiplnění, doplňujícím usnesením**

t a k t o :

- 1. Společnost Pilsner Urquel Investments,, B.V., Hofplein 19, 3032 AC Rotterdam, Nizozemsko, je povinná zaplatit navrhovatelce j) zákonný úrok z prodlení z částky 395.992,80 Kč od 14. 12. 2009 do zaplacení ve výši reposazby stanovené Českou národní bankou a platné pro 1. den kalendářního pololetí, v němž prodlení trvá, zvýšené o 7 %, a to do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.**

- 2. Návrh navrhovatelky j) na zaplacení zákonného úroku z prodlení z částky doplatku protiplnění od 11. 11. 2005 do 13. 12. 2009 se zamítá.**
- 3. Společnost Pilsner Urquell Investments, B.V., Hofplein 19, 3032 AC Rotterdam, Nizozemsko, je povinna zaplatit navrhovateli o) zákonný úrok z prodlení z částky 300.482,- Kč od 14. 12. 2009 do zaplacení ve výši reposazby stanovené Českou národní bankou a platné pro 1. den kalendářního pololetí, v němž prodlení trvá, zvýšené o 7 %, a to do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- 4. Návrh navrhovatele o) na zaplacení zákonného úroku z prodlení z částky doplatku protiplnění od 11. 11. 2005 do 13. 12. 2009 se zamítá.**

Odůvodnění

Navrhovatelé se jako bývalí akcionáři společnosti Plzeňský Prazdroj, a.s. domáhali přezkumu přiměřenosti protiplnění, které jim bylo poskytnuto při vytěsnění hlavním akcionářem v roce 2005. Soud ve věci rozhodl usnesením ze dne 4. 1. 2016, avšak opomněl rozhodnout o nároku na zákonný úrok z prodlení, který byl uplatněn navrhovateli j) a o) podáním došlým soudu dne 14. 12. 2009.

Soud především předesílá, že soudní praxe postupně dovodila ve věcech přezkumu přiměřeného protiplnění přípustnost jak žalob na určení, a to i bez návrhu konkrétní výše, tak žalob na plnění. V případě žalob na určení jde o určení právní skutečnosti, nikoliv o určení existence právního vztahu. Žalobu na určení právní skutečnosti lze podat jen v těch případech, kdy to zákon připouští (zde ustanovení § 183k obchodního zákoníka tehdy v platném znění), a v důsledku toho nemusí být při jejím podání dán naléhavý právní zájem.

Rozhodnutí soudu o stanovení správné výše protiplnění není konstitutivní povahy, neboť není důvodem vzniku nového právního vztahu. Soudy mohou vydávat konstitutivní rozhodnutí jen v těch případech, kdy jsou na základě hmotného práva oprávněny rozhodnout o vzniku, změně nebo zániku právního vztahu (např. NS ČR 26 Cdo 2858/2000), a o takový případ se tu nejedná.

V ustanovení § 183m odst. 2 obchodního zákoníka bylo upraveno právo na zaplacení úroku podle § 502 obchodního zákoníka, a to ode dne, kdy došlo k přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům. Tento úrok však nebyl úrokem z prodlení. Úprava práva výkupu účastnických cenných papírů podle ustanovení § 183i a následujících obchodního zákoníka vůbec nárok na úrok z prodlení nezmiňovala, neobsahovala žádné speciální ustanovení k ust. § 369 obchodního zákoníka, které by úrok z prodlení upravovalo pro tento typ právního vztahu odlišně.

Nárok na úrok z prodlení je podle ustanovení § 369 obchodního zákoníka automatickým důsledkem prodlení se splněním peněžitého závazku. Ustanovením § 183i a následujícími obchodního zákoníka nebylo vyloučeno, aby prodlení s úhradou doplatku protiplnění bylo spojeno s povinností hradit zákonný úrok z prodlení, a v daném případě tato možnost nebyla vyloučena ani dohodou stran.

Soud proto shledal, že hlavní akcionář je v případě prodlení s úhradou doplatku protiplnění povinen platit vytěsněným minoritním akcionářům úrok z prodlení v zákonné výši podle ustanovení § 369 obchodního zákoníka.

Právo na úrok z prodlení vzniká podle ustanovení § 365 a 369 obchodního zákoníka ode dne následujícího po splatnosti závazku. Splátnost doplatku protiplnění však rovněž v zákoně nebyla upravena. Obchodní zákoník určil v ustanovení § 183m odst. 2 jen splátnost nároku na zaplacení přiměřeného protiplnění, avšak úprava splatnosti nároku na doplatek přiměřeného protiplnění tu chyběla.

Úprava práva výkupu účastnických cenných papírů v obchodním zákoníku byla nejasná a vnitřně rozporná. Jeví se ale, že doplatek protiplnění nebyl splatný spolu s protiplněním samotným podle ustanovení § 183m odst. 2 obchodního zákoníka a že splátnost obou nároků nemohla nastat ve stejné době. To lze dovodit nejen z absence úpravy splatnosti doplatku, ale i z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 29 Cdo 4712/2007, podle něhož pokud by soud rozhodl o žalobě na plnění ještě před splatností nároku na přiměřené protiplnění podle ustanovení § 183m odst. 2 obchodního zákoníka, musel by lhůtu plnění upravit tak, aby uplynula až po vzniku tohoto práva.

Protože splátnost nároku na doplatek nebyla v obchodním zákoníku speciálně upravena, musela pro absenci jiné úpravy splátnost nastat na výzvu podle ustanovení § 340 odst. 2 obchodního zákoníka (NS ČR 29 Cdo 4492/2010, 29 Cdo 4778/2014 ve stejné věci). Za tuto výzvu lze považovat i žalobu, a pokud v žalobě nemusí být uvedena konkrétní výše nároku, pak tato výše nemusí být ani ve výzvě (29 Cdo 4778/2014).

Navrhovatelé j) a o) vyzvali hlavního akcionáře k úhradě doplatku včetně úroku z prodlení podáním došlým soudu 14. 12. 2009, které soud považoval za výzvu k plnění podle ustanovení § 340 odst. 2 obchodního zákoníka, a proto přiznal navrhovatelům právo na zákonný úrok z prodlení z doplatku protiplnění, a to ode dne následujícího pro doručení tohoto podání.

Navrhovatelé požadovali úrok z prodlení již ode dne splatnosti nároku na přiměřené protiplnění, avšak nárok na doplatek nebyl splatný podle ustanovení § 183m odst. 2 obchodního zákoníku ve stejnou dobu jako přiměřené protiplnění, ale až na výzvu. Proto soud zbývající část nároku na úrok z prodlení požadovaného od 11. 11. 2005 zamítl.

Pro úplnost soud dodává, že pro úvahy o vzniku splatnosti práva na doplatek přiměřeného protiplnění byla bezvýznamná úprava promlčení nároku podle ustanovení § 183k odst. 3 obchodního zákoníku. Podle tohoto ustanovení počínala promlčecí doba běžet od právní moci rozhodnutí, a to vůči všem oprávněným osobám bez ohledu na to, zda byly účastníky řízení. Citované ustanovení se však nedotýkalo splatnosti nároku. Promlčecí doba sice obecně podle ustanovení § 391 odst. 1 obchodního zákoníka běží od splatnosti, resp. ode dne, kdy mohl být nárok poprvé uplatněn u soudu, avšak ustanovení § 183k odst. 3 obchodního zákoníka bylo svou povahou speciálním k ustanovení § 391 obchodního zákoníka, a upravovalo počátek běhu promlčecí lhůty bez vazby na splatnost nároku.

Protože soud opomněl o této části nároku rozhodnout v usnesení ve věci samé, vydal postupem podle ustanovení § 166 odst. 1 o. s. ř. toto doplňující usnesení. Dlužno ještě podotknout, že i další navrhovatelé v rámci podaného odvolání uplatnili nárok na zákonný

úrok z prodlení, avšak všichni tento nárok učinili součástí odvolacího návrhu, nikoliv návrhu na zahájení řízení, a k dotazu soudu uvedli, že nejde o změnu žaloby. Pouze navrhovatelé j) a o) tento nárok uplatnili již v průběhu řízení před soudem prvního stupně.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí.

V Plzni dne 16.05.2016

Mgr. Miroslava Jarošová, v.r.
samosoudkyně

Vypravila: Alena Rohrsetzerová